

№ 703

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 29 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети октомври, две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №691 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) - София против решение №409 от 08.08.2014 г. на Районен съд - Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД №2012 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0036061/06.08.2012 г. на директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ЕТ „Р.Д. – Р.“, в качество „работодател“ и „осигурител“, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. П., представлявано от собственика Р.П.Д. като за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от *Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата)* във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от *Кодекса за социално осигуряване (КСО)* и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, отменил процесното НП поради установена маловажност на нарушението в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Заявява, че нарушение на законодателството, регламентиращо общественото осигуряване и конкретно нормативните задължения на осигурителите не може да представлява маловажен случай поради характера на обществените отношения, регулирани и защитени от законодателните предвиждания. Твърди още, че с оглед конкретния случай и конкретно наказаното лице от значение за липсата на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН е и фактът, че ЕТ несвоевременно е изпълнявал задълженията си съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредбата и за други периоди, поради което

извършеното нарушение не е инцидентно. Жалбоподателят пледира за отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по съществото на спора, чрез потвърждаване на процесното НП. Пред касационния съд процесуалния представител на административнонаказващия орган, ю.к. Кирилова, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата ЕТ „Р.Д.-Р., гр. П се явява лично. Възразява срещу жалбата и моли касационния съд да остави в сила решението на първата съдебна инстанция. В писмени бележки пледира наличие на предпоставки за маловажност на извършеното нарушение. Заявява още, че в производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения поради несъобразяване съдържанието на акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление с разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН касателно липса на посочване в същите на дата на извършване на процесното нарушение. Твърди, че административнонаказващият орган е приложил несъответна санкционна разпоредба на КСО, като е наложил наказание на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, вместо на основание чл. 355, ал. 2 от КСО.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 04.05.2012 г. при извършена проверка в информационния масив на НАП, инспектор по приходите при ТД на НАП София, офис Перник установил, че ЕТ „Р.Д.-Р“, гр. П., в качеството си на работодател и осигурител по смисъла на чл. 5 от КСО, не е подало в срок до 30.09.2011 г. в компетентната ТД на НАП, декларация образец №6 за месец август 2011 г., за окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения с ЕТ, съгласно изискването на чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. Декларация образец №6 е подадена на 04.05.2012 г. За така установеното на 04.05.2012 г. срещу търговеца е образувано

административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, които да се явяват самостоятелно основание за отмяна на постановения правораздавателен акт.

Отхвърлил доводите на жалбоподателя относно процесуална незаконосъобразност на производството по налагане на административно наказание поради липса на посочена дата на извършване на нарушението, както и за приложена неотнормирана към процесния случай санкционна норма, по същество и на база на доказателствата събрани и приобщени по делото, решаващият първоинстанционен състав е постановил, че безспорно наказаният търговец е осъществил вменения му състав на административно нарушение, по своя характер формално и на просто извършване.

Извършил проверка за законосъобразност на издаденото наказателно постановление във връзка пледираната от жалбоподателя маловажност на извършеното нарушение по чл. 28 от ЗАНН, районният съдия е приел основателни доводите на наказаното лице, като е приел, че извършеното нарушение е такова с инцидентен характер и първо за нарушителя към момента на неговото извършване, отнася се до служител на търговеца, който е негов син, и като се вземат предвид размерът на дължимите вноски, срока на трудовото правоотношение с работника, от което произтича задължението за деклариране и самоинициативата за подаване на нужната декларация, макар и след срока, то безспорно са налице предпоставките, регламентирани в чл. 93, т. 9 от НК във вр. с чл. 11 на ЗАНН и деянието е маловажно. На последно посоченото основание процесното наказателно постановление е отменено като незаконосъобразно.

Без да споделя конкретното основание за маловажност на процесното деяние, мотивирало районния съд да отмени процесното наказателно постановление, при спор, изяснен от фактическа страна, касационният съд намира решението на първата съдебна инстанция за правилно като резултат, мотиви в останалата им част и диспозитив.

При извършената служебно касационна проверка се установи незаконосъобразност на производството по налагане на административно наказание, довела и до неправилно приложение на материалния закон.

Не се споделят доводите на настоящия ответник относно липса на посочена в акта и НП дата на извършване на нарушението, тъй като такава е посочена посредством вписването, че декларацията не е подадена пред компетентната ТД на НАП – София, офис Перник в срок до 30.09.2011 г. Предвид характера на процесното нарушение, а именно формално, с изпълнително деяние във форма на бездействие, неизпълнение на дължимо по закон действие до изтичане на законово определен срок, то коректното посочване на срока, до който задължението е следвало да бъде изпълнено, въпреки липсата на посочване на деня следващ този срок, както и вписването на датата на установяване на нарушението, би била достатъчна да се счете, че нужният на административнонаказателното производство съществен реквизит, от значение основно за изчисляване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и приложимия и приложен материален закон, е налице. В случая обаче и срокът,

датата, до която задължението е следвало да бъде изпълнено, не са коректно посочени в акта и НП, което ще бъде обсъдено по-долу, което на свой ред пречатства както изчисляването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и преценката правилно ли е приложен и приложен ли е действащият към датата на извършване на нарушението материален закон, с което същевременно се ограничава и правото на наказаното лице да организира адекватно своята защита.

Към момента на реализиране на процесното деяние държавата вменява в задължение на работодателите и осигурителите периодично да представят в НАП данни за сумите за дължими осигурителни вноски (чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, (ред. ДВ, бр. 60 от 05.08.2011 г., в сила от 05.08.2011 г.) по ред, със съдържание, в срокове и по начин, определени с наредба (Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.), издадена от министъра на финансите, съгласувано с управителя на НОИ, като данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите (чл. 5, ал. 6 КСО). Съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. (в ред. към ДВ, бр. 76 от 30.09.2011 г., в сила от 01.09.2011 г.) декларация образец №6 се подава в съответната компетентна ТД на НАП от работодателите и осигурителите, не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски. Следва въпросът кой е месецът, в който вноските са били дължими? Отговорът е в нормата на чл. 7 от КСО (в посочената по-горе редакция), която на първо място не съдържа точки, а на следващо място относими са две, а не една алинеи, , в каквато посока са и мотивите на районния съдия, като срокът ще е различен в зависимост от конкретните обстоятелства. Съгласно нормата на чл. 7, ал. 1 от КСО осигурителните вноски за ДОО, които са за сметка на осигурителите, се внасят едновременно с изплащането на дължимото възнаграждение или на част от него, а ал. 3 на с. чл. гласи, че когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени или не са начислени, осигурителят внася осигурителните вноски по ал. 1 до края на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът. Т. е., за да се приложи която и от двете хипотези и да е възможно срокът да бъде изчислен, да бъде преценено спазването му и съответно посочен законосъобразно, необходимо е да са събрани доказателства, за да се установи фактът дали за съответния месец дължимото възнаграждение или част от него е изплатено или възнагражденията са начислени, но неизплатени или пък не са начислени. В първия случай декларацията следва да бъде подадена не по-късно от последния работен ден на м. август 2011 г., тъй като това е месецът, през който вноските са били дължими, като се вземе предвид липсата на изрична договорка (чл. 270, ал. 2 от КТ) относно начина и срока на изплащане на трудовото възнаграждение в приобщения като доказателство по преписката трудов договор, както и липса на доказателства за изплащане на друга дата, извън законоустановения в КТ срок. Във втория случай декларацията следва да бъде подадена не по-късно от последния *работен* ден на месец септември, който следва м. август 2011 г., през който е положен трудът, тъй като това е месецът, през който осигурителните вноски са били дължими. Липсват каквито и да било *доказателства* по настоящото дело, които да обосноват изчисляването на посочения в акта и НП срок, съобразно чл. 7, ал. 3 от КСО. Въпреки, че в съставения акт за нарушение е направен опит да се прецизира този съществен съставомерен елемент за процесното деяние, но без по преписката да са налице събрани безспорни доказателства

обосноваващи го, административнонаказващия орган в издаденото НП е изключил тези факти от обстоятелствата по извършване на нарушението. Освен това позоваването на несъществуваща норма на КСО като част от нарушените законови разпоредби, относимо към съставомерността на деянието по отношение неизпълнено срочно задължение, внася допълнителна неяснота, с което без съмнение се ограничава правото на посоченото за нарушител лице да се защити адекватно.

Горното води до изводи за незаконосъобразност на проведеното административнонаказателно производство, отразило се както върху правото на защита на посоченото за нарушител лице, така рефлектиращо върху преценката относно съобразяване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, приложимия към датата на извършване на нарушението закон и съответно правилността на приложения в производството материален закон.

Доводите на ответника относно неприложимостта на санкционната норма на чл. 355, ал. 1 от КСО към процесния случай и разбирането, че наказание се следва на основание чл. 355, ал. 2 от КСО касационният съд не споделя, като такава е и константната практика на Административен съд - Перник.

Водим от изложеното до тук настоящия касационен състав намира обжалваното първоинстанционно решение, споделено и в част от мотивите, за правилно в своя диспозитив, валидно и допустимо, поради което следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №409 от 08.08.2014 г. на Районен съд - Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД №2012 по описа на съда за 2012 г., с което отменено НП №0036061/06.08.2012 г. на директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ЕТ „Р.Д.-Р“ за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл. 355, ал. 1 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/